

First: Dutch Version; second: English Version

Zondag Drie-eenheid.

Ben Frie SJ

Wie is God voor jou? Of misschien: wat is God voor jou? Mannelijk, vrouwelijk, kosmisch of innerlijk, iets – er zijn vele varianten. “Ik geloof wel dat er iets is”, wordt gezegd, en weer een ander: ik geloof in mezelf – geen God te bekennen. Hoe gelovig wil je zijn, kun je zijn? Geloven is voor niemand gemakkelijk: je moet erover nadenken, puzzelen, debatteren, als je tenminste in een gezelschap bent waar dat kan. Er wordt gezegd dat God weer aan het terugkomen is, dat mensen zien en ervaren dat het zonder God ook niet alles is. Je bent zonder God op jezelf aangewezen – en dat is bepaald niet eenvoudig. Het legt een grote druk op je bestaan: je moet alles zelf betekenis geven, zo intens dat je aan jezelf verslaafd raakt.

In het gesprek over het koninklijk huwelijk van vorige week scoorde de preek het hoogst: niet de jurk, niet de rijtour, zelfs niet de gasten, nee, de preek. Die deed sommigen zeggen: na zo’n preek zou je bijna weer gelovig worden. Als je hem naleest vraag je je af: was het de flamboyante stijl van de Episcopale bisschop die dat veroorzaakte? Of komt het nog maar zo zelden voor dat iemand met passie een krachtig pleidooi kan houden – voor de liefde? Vurige liefde, zei hij. Vuur wat ons aandrijft, ontsteekt, een uiteenspattende bol energie.

Het leven van prins Harry ging niet over rozen. Hij was op de proef gesteld, tot uitersten gedreven mede door het vroege verlies van zijn moeder. Het leven van mensen is vaak niets ontziend en hard. Elke mens herkent dat vroeg of laat. Al ben je rijk, of beroemd of van koninklijke bloede: het meest geliefde leven is een droom op grote afstand van ons verwijderd. Tot er liefde in het spel komt, en het vuur ontvlamt. Ons hart beweegt, er is beroering, we stijgen boven onszelf uit. Het camerabeeld van een drone spreekt ons enorm aan.

Hoe vind je die liefde, waar, bij wie? Kun je liefde scheppen uit het niets? Velen zullen toch erkennen dat liefde je overkomt, onverwacht, door omstandigheden die je zelf niet kon organiseren, ontmoetingen die je ineens in andere gemoedslagen brengen. Er wordt een stuwkracht in ons losgemaakt die vrij wil komen. Er is een Geest in ons die uit de fles komt, overal bij kan en alles doordringt. Energie, geluk, door het dolle heen. Ja vuur, dat alles ontsteekt, laat oplaaien, losmaakt. Wat kunnen mensen mooi zijn, ineens, de wereld, de schepping, heel je vertrouwde leven. Gepassioneerde kreten, je hoeft er niets voor te doen, ze komen van binnenuit, spontaan.

Liefde. De ervaring van de zelfvergeten liefde, uitgaan naar de ander, volledig opgaan in elkaar. Alles geven, en ontvangen. Geluk vinden in je naaste. Ja, zegt de een of ander, geluk vinden in God. Of ervaren dat God begon met zijn vuur, vanuit zijn brandende binnenkant in de onze. De oorsprong van die energieke liefde – dat moet God zijn. Ik weet niet hoe en waar, of wat en wie, maar als God vindbaar is, dan is het daar. We staan in lichterlaaie en ervaren zo dat Hij is.

Het kan een gebedservaring zijn, in de stilte van een kerk, of een stukje verlaten en ongerepte natuur. Het kan de verrukking zijn van de ontmoeting met de ander, met je wereld, met je diep verscholen ziel. Wij delen met velen de ervaring dat liefde gegeven wordt en om niet ontvangen. Dat is zo’n ontzagwekkend gebeuren, dat moet over God gaan. Als God is, dan daar.

Die uiteenspattende bol energie: het is de eeuwig voortgaande ontmoeting van drie goddelijke personen. Dat is het geheim: God vormt in zichzelf gemeenschap. Het is geen

eenzaam individu, maar hij of zij vormt in zichzelf de volmaakte relatie. De drie goddelijke personen beminnen elkaar onbeperkt en zijn daardoor een zo grote krachtbron van liefde, dat heel de schepping eruit kon ontstaan. Zij wilden dat schepselen eenzelfde liefde zouden ervaren en tot volmaakt geluk zouden komen. Hun gemeenschap ontsteekt het vuur.

Je werpt je in aanbidding neer als je dat meemaakt. Matteüs merkt er wel fijntjes bij op: sommigen echter twijfelden. Heel het reisverhaal van God met zijn volk zit vol twijfel die telkens weer hardnekkig de kop op steekt. Het lijkt te mooi om waar te zijn. Het roept cynisme op, verachting, want de ervaring zegt: wij zijn onszelf niet genoeg, wij worden pas ten volle mens als we durven aanvaarden dat wij niet zelf het vuur ontsteken. Ja, we zijn afhankelijk.

Gepassioneerd bidden, dat zou je moeten doen als je de liefde ervaart. De bron van de liefhebbende energie heet "Abba", vader. Zoiets als pappa. Kom toch, geef dat geluk toch. Maak mij compleet, wees in mij de volmaakte relatie. Vader, Zoon, Geest, in één adem.

Holy Trinity
Ben Frie SJ

Who is God for you? Or perhaps: what is God for you? Male, feminine, cosmic or inner, something - there are many varieties. "I do believe that there is something", it is said, and yet another: I believe in myself - not trace of God. How religious do you want to be, can you be? Believing is not easy for anyone: you have to think about it, you have to puzzle, you have to debate it, if you are in a group where you can do so. It is said that God is coming back, that people see and experience that without God it is not too well to be. You are dependent on yourself without God - and it is not easy to do that. It puts a great deal of pressure on your existence: you have to give meaning to everything yourself, so intensely that you become addicted to yourself.

In the conversation about last week's royal wedding, the sermon scored the highest: not the dress, not the ride, not even the guests, no, the sermon. It made some people say: after such a sermon you would almost return to faith. When you read him, you wonder: was it the flamboyant style of the Episcopalian bishop that caused it? Or is it so rare that someone with passion is able to make a powerful plea - for love? Ardent love, he said. Fire that drives us, ignites, a bursting ball of energy.

Prince Harry's life was not that of roses. He had been put to the test, driven to extremes by the early loss of his mother. People's lives are often ruthless and hard. Every one of us recognizes that sooner or later. Whether you are rich, famous or of royal blood, the most beloved life is a dream far away from us. Until love comes into play, and the fire ignites. Our heart moves, there is turmoil, we rise above ourselves. The camera image of a drone is very appealing to us.

How do you find that love, where, with whom? Can you create love out of nothing? Many will recognize that love happens to you, unexpectedly, through circumstances that you could not organize yourself, encounters that suddenly bring you to different moods. A thrust within us is released that wants to be set free. There is a Spirit within us who comes out of the bottle, reaching everything and penetrating everything. Energy, happiness, all through the madness. Yes, fire, that ignites everything, inflames it, unleashes it. How beautiful people can be, all of a sudden, the world, creation, all of your

familiar life. Passionate cries, you don't have to do anything for them, they come from within, spontaneously.

Love. The experience of self-forgotten love, moving to the other, completely merging into each other. Give and receive everything. Finding happiness in your neighbor. Yes, says some, find happiness in God. Or experience that God began with his fire, from his burning inner side into ours. The origin of that energetic love - that must be God. I don't know how and where, or what and who, but if God can be found, then it's there. We are as if on fire and experience in that way that He is.

It can be a prayer experience, in the silence of a church, or a piece of deserted and unspoilt nature. It can be the delight of the encounter with the other, with your world, with your deeply hidden soul. We share with many the experience that love is given and received free of charge. That is such an awesome event, that it must be divine. If God is, then there.

That shattering ball of energy: it is the eternal ongoing encounter of three divine persons. That's the secret: God forms community within Himself. It is not a lonely individual, but he or she forms the perfect relationship within him or herself. The three divine persons love each other indefinitely and are therefore such a great source of love that the whole of creation could emerge from it. They wanted creatures to experience the same love and come to perfect happiness. Their community ignites the fire.

You prostrate when you experience it. Matthew does, by contrast, make a fine observation: some, however, doubted. The whole story of God's journey with his people is full of doubt that keeps popping up persistently. It seems too good to be true. It evokes cynicism, contempt, because experience says: we are not enough to ourselves, we only become full human beings if we dare to accept that we do not ignite the fire ourselves. Yes, we are dependent.

You should pray passionately when you experience love. The source of the loving energy is called "Abba", father. Something like daddy. Come, give that happiness, please. Complete me, be in me the perfect relationship. Father, Son, Spirit, in one breath.